

et non possunt in corpore uno animalis. Quod si forte duo possunt esse. Sic quidam opinantur de leporibus cuiusdam regionis in neque viginti nemus centum corda possunt esse in aliquo animali. Eodem modo se habet de epate et splene et multis alijs membris. Hec autem non propter hoc dico ut quod certum teneas animal probatum quod solliciti in celo suo vel in mundo suplinari videntur in toto mundo. Sic cor ipsum. Sed causa exempli est membris animalium locutus sum. hec fortitudo autem in sequentibus declarabitur tibi super hec veritas si deus voluerit. Sicut autem loquor: tibi hic et de stellis fixis et celo earum. fortitudo enim sic corporum humanorum necessitate nature sue non uno solo potentius esse potest aut uno solo membro alio. Sic celum stellatum non una sola stella nec intelligas me hic determinare tibi quoniam stelle sunt in eodem. sicut ossa in corpore suo. sed enim hoc questione ad modum difficile. Sed eius determinatio non hic tibi expectanda est vel querenda. fortitudo autem alicui videri possit eadem questione hec esse. ac si quis quereret de cauda pauonis propter quod tanto decorum ac varietate colorum ornata sit et de toto corpore eius cur tanta venustate pluriarum atque speciositate vestitum sit. Lignum autem solo colore albo potentius fuerit et cornu solo nigro. Ubi euidetur est etiam pauca intelligentia tibique quod ista colorum varietas ac speciositas naturalis est pauoni cuiusdam quod dicimus propter albos. Ligno quoque et cornu unitas coloris est eis de natura sua. Quid ergo mirum si celo quod opinione philosophorum est omnium corporum naturalium nobilissimum est varietas stellarum et multitudine de corporibus celestibus et de ceteris ipsis. Debet etiam scire cum precedentibus quod sicut non fuit dictio creatoris vel verbis quod dixit semetipm et oia ut esset vel fieret simul oia. Sic nec fuit voluntas ipsius aut vellet est vel fieret simul oia et licet mirabile videtur potest velle aliquod quod non vult. Ueget si vellet illud nullo modo et est immutata voluntas ipsius et est verum quod illud voluerat ab eterno et eodem velle quo vult aliquod potest velle eius prius vel non velle id ipsum absque vello modo mutationis quod fiat apud ipsum vel voluntatem suam. De his autem expediui me in parte huius magisterium quod procedit hanc et declaravit ibi rationes eius quod est scire et ei quod est velle a proprio creatori et hinc voluntas fuit subiecto et esset eius quod non differunt ratione seu relatione seu respectu

et non de quocumque predicatur alterum et alterum. Sic vides quod scire et sciendi ratione solummodo dicitur hoc est scientia. sed diverso respectu et propter hoc non est quocumque de sciendi et scire. per modum eundem se habent amari et amare et universaliter omnia quod apud nos dicunt appassiones aut animorum passiones aut actiones foecundas quod sunt ex his. Sic sunt dicere et dici et significare et significari de ipso nec creare ibidem patefactum est tibi in capitulo de predicatione et predicationibus quod futuris bus divinis quod creare non dicitur aliquid in creatore sed de ipso neque illuminare dicitur aliquid in sole. sed ab ipso et propter hoc creare non est aliquid in ipso creatore vel apud ipsum. sed magis ab ipso. Creatio enim non est nisi nouitas existens vel eendi evolutione creatio. sed absque medio illud quod per se solum et proprieate creaturae est ab isto creatore absque medio generante secundum aut efficiente aut etiam instrumento.

Erro: aristotel et aliorum philosophorum qui sequuntur eum de generatione intelligentiarum et corporum celestium atque elementorum.

Uoniā igitur patefactum est tibi secundum ne universaliter quater exiuerit a creatori primo creatum ipsum. Si multa fuerit vel ipsum creatum si unum solum fuit et ostensum est tibi quoniam per se suum quod est dicere quod dicendo dictio sua unica spirituali et ex omnibus modis suis perfectissima et dedi tibi exempla et similitudines ad hec. Quia vero posuerit philosophi maxime peripatethici. et sequentes aristotel et quod famosiores fuerunt degite arabum in disciplinis aristoteles. ipsum creatum ex necessitate fuisse unicum et direxerit illud esse intelligentiam primam nobilissimam et esse ea esse per modum quem dicitur ipsum celum et motum eiusdem prueniens est ut est huius faciem hic aliquam praeservationem. Radix igitur opinionis eorum hec fuit Unus quod per se est ex uno secundum quod unus non posse esse nullo modo nisi unus. Multitudo enim est in causato vel in causatis ut ipi estimatur non habet causam si evnus per modum quo est unum est multitudo multa et hoc est quoniam unitas non potest esse causa multitudinis propter contrarietas quod est inter eas ex neutro enim est contraria per se potest esse reliqui. unde igitur erit multitudo in causato vel causat in causa sit unitus et causans per modum quod est unitus tamen per illum enim modum nec causa multi nec causa multorum aut multitudinis esse posse videatur eis quod cum creator sit unus et unitus per omnem modum et non causa unius causatus suus. nisi per se non causa unitus sed nisi per modum quo est unus. Quare et eo